

Nr 822

Av fru Sjövall och herr Martinsson, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 82, med förslag till förordning om ändring i rusdrycksförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 (nr 521), m. m.

I proposition nr 82 föreslås höjda straff mot langare. För grovt brott skall de kunna erhålla straffarbete i högst två år.

I annan motion i anslutning till propositionen har försök gjorts att med våra nuvarande kunskaper analysera langarproblemet, att vi med största sannolikhet har två typer av langare: storköparen och organisatören, som ofta icke är alkoholbrukare, och smålangaren, »gångaren», ofta en avsigkommen avancerad alkoholist.

När det gäller skärpt straff för storlangare torde inga invändningar kunna resas. »Gångarna» däremot drivs ofta till langarbrott på grund av sin alkoholism för att genom langarhanteringen kunna komma över sprit, ofta i små mängder. Genom straffskärpningen undandras dessa smålangare möjligheten att enligt brottsbalken kunna överlämnas till särskild vård inom nykterhetsvården, såvida icke särskilda skäl anses föreligga för överlämnande. För huvudparten av fallen bland dessa smålangare torde vård inom nykterhetsvårdens ram vara den riktiga brottspåföljden. De problem en straffskärpning för langarbrott kan medföra i inskränkning av möjligheter till överlämnande åt särskild vård beaktades ej vid riksdagens behandling av brottsbalken.

Man skulle kunna undkomma dessa konflikt- och kompetensproblem om riksdagen vid behandlingen av förevarande proposition ville uttala att den anser de särskilda skäl brottsbalken föreskriver föreligga då en avancerad alkoholist döms för langarbrott, driven till dem på grund av sin alkoholism. Det bör understrykas att varje enskilt sådant fall kommer att prövas av domstol.

Under hänvisning till ovanstående hemställer vi,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 82 med förslag till förordning om ändring i rusdrycksförsäljningsförordningen måtte uttala, att om en alkoholist gör sig skyldig till langarbrott på grund av sin alkoholism hans alkoholism måtte utgöra ett sådant särskilt skäl att han kan överlämnas till nykterhetsvården enligt brottsbalkens bestämmelser härvidlag, oaktat om det för brottet är stadgat mer än sex månaders fängelsestraff.

Stockholm den 2 april 1963

Elisabet Sjövall

Bo Martinsson